ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Λ
- β. Σ
- γ. Λ
- δ. Σ
- ε. Σ

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Παραδείγματα της τρίτης παραγράφου του Κειμένου 1:

- άνθρωποι να χρησιμοποιούν υβριστικές εκφράσεις εναντίον άλλων ανθρώπων επειδή δεν τους αρέσει κάτι επάνω τους
- μαθητές να δέχονται χυδαίες λεκτικές επιθέσεις από καθηγητές
- εργαζόμενοι να αντιμετωπίζουν προσβλητικές συμπεριφορές από εργοδότες και συναδέλφους
- εγκληματικές οργανώσεις να απειλούν ανοιχτά τους ομοφυλόφιλους και να ενθαρρύνουν ρητορικές και πράξεις μίσους εναντίον τους.

Τα παραδείγματα συγκεκριμενοποιούν τις απαράδεκτες συμπεριφορές χλεύης, περιθωριοποίησης και επιθετικότητας εναντίον των σεξουαλικά «διαφορετικών» ανθρώπων, στις οποίες αναφέρθηκε η συγγραφέας προηγουμένως. Με τα παραδείγματα εν είδει απαρίθμησης, η συγγραφέας καταγγέλλει, επιπλέον, την ανεπίτρεπτη στάση της

κοινωνίας έναντι της σεξουαλικής διαφορετικότητας στον 21° αιώνα, όταν ο σεβασμός των ανθρώπινων δικαιωμάτων και η έμπρακτη ισότητα θα έπρεπε να ήταν αυτονόητα.

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

- α) Ερωτήσεις της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1:
 - Όμως, μετά από τόσα χρόνια, αυτή η ισότητα και ο σεβασμός γιατί δεν έχουν έρθει;
 - Είναι, όμως, μόνο θέμα της κοινωνίας;

Οι δύο ερωτήσεις, από τις οποίες η πρώτη είναι ρητορική ενώ η δεύτερη απαντάται από τη συγγραφέα, αποσκοπούν να δώσουν έμφαση, να «ξυπνήσουν» τη συνείδηση του αναγνώστη και να τον θέσουν σε εγρήγορση και προβληματισμό στο σοβαρό ζήτημα της στάσης απέναντι στη σεξουαλική διαφορετικότητα. Επιπλέον, οι ερωτήσεις λειτουργούν δομικά ως ομοιότροπη έναρξη παραγράφου δίνοντας ρυθμό στο κείμενο και αυξάνοντας την παραστατικότητα του λόγου.

- β) Αντίθεση και υπόθεση αποσπάσματος της πέμπτης παραγράφου του Κειμένου 1:
 - Αντίθεση: Αντί, λοιπόν, να διδάσκεται η ομοφοβικότητα και ο ρατσισμός, ας ξεκινήσει να διδάσκεται η ενσυναίσθηση, η αγάπη και ο σεβασμός προς τους γύρω μας.
 - Υπόθεση: Ίσως αν δεν καταπιέζαμε τους ανθρώπους να «μπούνε» σε καλούπια ξεπερασμένα και δεν τους μαθαίναμε να κρίνουν τους άλλους από την εμφάνιση, τα πράγματα να ήτανε λίγο καλύτερα.

Οι δύο επιλογές της συγγραφέα (αντίθεση και υπόθεση) στην ουσία συλλειτουργούν και αποτελούν μιαν ενιαία αντίθεση που καταγγέλλει τις ευθύνες της εκπαίδευσης στο θέμα της στάσης μας απέναντι στη σεξουαλική διαφορετικότητα και τονίζει την ανάγκη άμεσης αλλαγής του προσανατολισμού της.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Το ποιητικό υποκείμενο εξομολογείται στο ποιητικό αντικείμενο την πρόθεσή του να το κατακτήσει αγαπητικά (φιλικά ή ερωτικά). Στον «πόλεμο» αυτόν εφαρμόζει «τακτική» και «στρατηγική». Η τακτική του είναι να το παρατηρεί, να το «μαθαίνει» και να το αποδέχεται πλήρως («να σ΄ αγαπώ όπως είσαι»)· να διαλέγεται μαζί του ισότιμα και να χρησιμοποιεί το λόγο για να δημιουργεί ανθεκτικές γέφυρες επικοινωνίας («γέφυρες απόρθητες»)· να παραμείνει στη μνήμη του, να παραμείνει μαζί του με κάθε τρόπο, να εγκαθιδρύσει μια σχέση ειλικρίνειας («να είμαι ειλικρινής... ο ένας στον άλλο») καταρρίπτοντας όλα τα εμπόδια συνεννόησης («ούτως ώστε... ή άβυσσος»). Η «απλή» και «σοβαρή» στρατηγική του, όμως, είναι μία και μόνη: να καταφέρει σύντομα να γίνει απαραίτητος/η στο ποιητικό αντικείμενο μετά από τόσες προσπάθειες που κατέβαλε και τακτικές που χρησιμοποίησε (όπως δηλώνει το «επιτέλους»).

Οι μαθητές/-τριες θα παραθέσουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους σε ελεύθερο στοχαστικό λόγο, όπου θετικά αξιολογείται, μεταξύ άλλων, η συνάφεια με την πηγή εκκίνησής τους, δηλαδή το ποιητικό κείμενο, και όχι η παράθεση άσχετων στοχασμών και συναισθημάτων.